Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2771/75

z dnia 29 października 1975 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj

(Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 368/76 z dnia 16 lutego 1976 r.	L 45	2	21.2.1976
►**M2**	Council Regulation (EEC) No 3643/81 of 15 December 1981 (*)	L 364	1	19.12.1981
►**M3**	Council Regulation (EEC) No 3768/85 of 20 December 1985 (*)	L 362	8	31.12.1985
►**M4**	Council Regulation (EEC) No 1475/86 of 13 May 1986 (*)	L 133	39	21.5.1986
►**M5**	Commission Regulation (EEC) No 4000/87 of 23 December 1987 (*)	L 377	42	31.12.1987
►**M6**	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3207/88 z dnia 17 października 1988 r.	L 286	2	20.10.1988
►**M7**	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1235/89 z dnia 3 maja 1989 r.	L 128	29	11.5.1989
►**M8**	Rozporządzenie Rady (EWG) NR 1574/93 z dnia 14 czerwca 1993 r.	L 152	1	24.6.1993
►**M9**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r.	L 349	105	31.12.1994
►**M10**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2916/95 z dnia 18 grudnia 1995 r.	L 305	49	19.12.1995
►**M11**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1516/96 z dnia 29 lipca 1996 r.	L 189	99	30.7.1996
►**M12**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 493/2002 z dnia 19 marca 2002 r.	L 77	7	20.3.2002
►**M13**	Rozporządzenie rady (WE) NR 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	1	16.5.2003
►**M14**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1913/2005 z dnia 23 listopada 2005 r.	L 307	2	25.11.2005

zmienione przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Grecji	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2771/75

z dnia 29 października 1975 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego artykuły 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

podstawowe przepisy dotyczące organizacji rynku jaj zmieniano wielokrotnie od czasu ich przyjęcia; z powodu ich liczby, złożoności oraz rozproszenia po wielu *wydaniach Dziennika Urzędowego*, trudno jest z tych tekstów korzystać, co z kolei powoduje brak przejrzystości, która powinna charakteryzować całe prawodawstwo; w związku z tym przepisy te powinny być skonsolidowane w jeden tekst;

funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć tworzenie wspólnej polityki rolnej, w szczególności w zakresie wspólnej organizacji rynków rolnych, mogącej przyjmować różne formy w zależności od produktu;

celem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów wyznaczonych w artykule 39 Traktatu; w sektorze jaj należy zatem przyjąć przepisy w sprawie środków umożliwiających dopasowanie podaży do potrzeb rynku w celu ustabilizowania rynków i zagwarantowania odpowiedniego poziomu życia danej społeczności rolniczej;

utworzenie jednolitego wspólnego rynku jaj wiąże się z wprowadzeniem jednolitego systemu handlowego na zewnętrznych granicach Wspólnoty; system taki obejmuje opłaty wyrównawcze i refundacje eksportowe;

aby osiągnąć ten cel wystarczające powinno być, jako generalna zasada, wprowadzenie w przywozie z państw trzecich opłat wyrównawczych, przy ustalaniu których brany jest pod uwagę wpływ różnicy cen zbóż paszowych we Wspólnocie i na rynku światowym na koszty żywienia oraz konieczność ochrony przemysłu przetwórczego Wspólnoty;

konieczne jest uniknięcie zakłóceń na rynku Wspólnoty spowodowanych ofertami składanymi na rynku światowym po nienaturalnie niskich cenach; w tym celu należy ustalić ceny zaporowe i zwiększyć opłaty wyrównawcze o dodatkową kwotę, gdy ceny nie podlegające obciążeniom granicznym są niższe od tych cen;

w celu zabezpieczenia udziału Wspólnoty w międzynarodowym handlu jajami należy wprowadzić przepisy odnoszące się do refundacji eksportowych przy wywozie do państw trzecich, równych różnicy między cenami obowiązującymi we Wspólnocie a cenami na światowym rynku; w celu zagwarantowania eksporterom we Wspólnocie pewnego stopnia zabezpieczenia, jeśli chodzi o stabilność tych refundacji, powinny zostać przyjęte przepisy pozwalające na określenie z góry ich wysokości;

w uzupełnieniu do systemu przedstawionego powyżej powinny zostać przyjęte przepisy zabraniające, w części lub w całości, kiedy wymaga tego sytuacja panująca na rynku, stosowania uszlachetniania czynnego;

system opłat wyrównawczych umożliwia uchylenie wszystkich innych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty; jednakże mechanizm opłat może okazać się w wyjątkowych okolicznościach wadliwy; w takich przypadkach, aby nie pozostawić rynku Wspólnoty bez ochrony przed zakłóceniami, które mogą zaistnieć po usunięciu stosowanych wcześniej barier przywozowych, Wspólnota powinna uzyskać możliwość bezzwłocznego stosowania wszelkich niezbędnych środków;

([1]) Dz.U. C 60 z 13.3.1975, str. 41.

▼B

ograniczenia w swobodnym obrocie towarów wynikające ze stosowania środków przewidzianych do zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby zwierząt mogą spowodować trudności na rynku jednego lub kilku Państw Członkowskich; należy więc przyjąć przepisy pozwalające na wprowadzenie nadzwyczajnych środków, których celem będzie zaradzenie takiej sytuacji;

w celu ułatwienia stosowania proponowanych środków należy ustanowić procedurę określającą ścisłą współpracę pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

ustanowieniu jednolitego rynku mogłoby zagrażać udzielanie pewnych form pomocy; dlatego w odniesieniu do jaj powinny mieć zastosowanie postanowienia Traktatu zezwalające na ocenę pomocy udzielonej przez Państwa Członkowskie oraz na zakaz pomocy sprzecznej ze wspólnym rynkiem;

wspólna organizacja rynku jaj musi równocześnie i w stosowny sposób uwzględniać cele określone w artykułach 39 i 110 Traktatu;

wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie na skutek zobowiązań wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia pokrywane są przez Wspólnotę zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([1]), zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1566/72 ([2]),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

▼M6

Artykuł 1

▼M8

1. Wspólna organizacja rynku jaj obejmuje następujące produkty:

	Kod CN	Wyszczególnienie
a)	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	jaja drobiu w skorupkach, świeże, konserwowane albo gotowane
b)	0408 11 80 0408 19 81 0408 19 89 0408 91 80 0408 99 80	pozostałe jaja bez skorupek i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, mrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego

▼M6

2. Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „jaja w skorupkach” oznaczają jaja drobiu w skorupkach, świeże, konserwowe albo gotowane, inne niż jaja wylęgowe, określone w lit. b);

b) „jaja wylęgowe” oznaczają jaja drobiu wylęgowe;

c) „produkty całe” oznaczają jaja ptasie pozbawione skorupek, zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego lub nie, nadające się do spożycia przez ludzi;

d) „produkty oddzielone” oznaczają żółtka jaj ptasich, zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego lub nie, nadające się do spożycia przez ludzi.

▼M7

([1]) Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.
([2]) Dz.U. L 167 z 25.7.1972, str. 5.

▼B

Artykuł 2

1. W celu zachęcenia organizacji handlowych i organizacji wspólnego handlu do działania mającego na celu ułatwienie dostosowywania podaży do wymagań rynku, z wyłączeniem działań wiążących się z wycofaniem z rynku, w stosunku do produktów określonych w art. 1 ust. 1 mogą zostać podjęte następujące środki wspólnotowe:

— środki wspierające lepszą organizację produkcji, przetwórstwa i obrotu,

— środki dla poprawy jakości,

— środki pozwalające na opracowywanie prognoz krótko- i długoterminowych w oparciu o zaangażowane środki produkcji,

— środki ułatwiające rejestrowanie tendencji cen rynkowych.

Ogólne zasady dotyczące tych środków są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu.

2. Dla jednego lub więcej produktów określonych w art. 1 ust. 1 przyjmuje się normy handlowe. Normy te mogą dotyczyć w szczególności klasyfikacji według jakości i wagi, opakowania, przechowywania, transportu, prezentacji i formy sprzedaży.

Normy, ich zakres i ogólne zasady ich stosowania przyjmuje Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną.

▼M9

Artykuł 3

1. Przywóz do Wspólnoty lub wywóz ze Wspólnoty któregokolwiek z produktów wymienionych w art. 1 mogą podlegać obowiązkowi przedstawienia pozwolenia na przywóz lub pozwolenia na wywóz.

Pozwolenia są wydawane przez Państwa Członkowskie każdemu wnioskodawcy, niezależnie od tego, gdzie we Wspólnocie znajduje się jego siedziba i bez uszczerbku dla środków przyjętych w celu stosowania przepisów art. 6 i 8.

Pozwolenia na przywóz i na wywóz są ważne w całej Wspólnocie. Pozwolenia te wydawane są po złożeniu zabezpieczenia gwarantującego, że produkty zostaną przywiezione lub wywiezione w okresie ważności pozwolenia; z wyjątkiem przypadków zaistnienia siły wyższej, zabezpieczenie ulega przepadkowi w całości lub w części, jeżeli w tym okresie przywóz lub wywóz nie jest prowadzony, lub jest prowadzony jedynie częściowo.

2. Okres ważności pozwolenia i inne szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są uchwalane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

Artykuł 4

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w odniesieniu do produktów określonych w art. 1 mają zastosowanie stawki taryfowe Wspólnej Taryfy Celnej.

Artykuł 5

1. W celu zapobiegania lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom na rynku Wspólnoty powstającym w wyniku przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1, przywóz jednego lub kilku tych produktów przy stawce celnej określonej w art. 10 podlega zapłaceniu dodatkowej należności przywozowej, jeśli są spełniane warunki ustalone w art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego zgodnie z art. 228 Traktatu w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, chyba że jest mało prawdopodobne, że przywóz spowoduje zakłócenie rynku Wspólnoty lub gdy skutki mogą być nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Cenami spustowymi, poniżej których mogą być nałożone dodatkowe należności przywozowe są ceny przedstawione przez Wspólnotę Światowej Organizacji Handlu.

▼M9

Wielkości spustowe, które muszą zostać przekroczone aby nałożyć dodatkową należność przywozową są określane w szczególności na podstawie wielkości przywozu do Wspólnoty podczas trzech lat poprzedzających rok, w którym występują niekorzystne skutki, określone w ust. 1, lub istnieje prawdopodobieństwo ich wystąpienia.

3. Ceny importowe uwzględniane przy nakładaniu dodatkowej należności przywozowej są ustalane na podstawie cen importowych danej dostawy.

Ceny importowe cif są w tym celu porównywane z cenami reprezentatywnymi produktu na rynku światowym lub wspólnotowym rynku przywozowym.

4. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17. Zasady te określają w szczególności:

a) produkty, na które nakłada się dodatkowe należności przywozowe na warunkach art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa;

b) inne kryteria konieczne do zapewnienia stosowania przepisów ust. 1 zgodnie z art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa.

Artykuł 6

1. Kontyngenty taryfowe na produkty wymienione w art. 1 ust. 1 wynikające z porozumień zawartych w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej są otwierane i administrowane zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17.

2. Kontyngenty taryfowe są administrowane przy zastosowaniu jednej z następujących metod lub ich kombinacji:

— metoda oparta na kolejności składania wniosków (według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”);

— metoda rozdysponowania proporcjonalnie do ilości podanych we wnioskach w chwili ich składania (przy wykorzystaniu metody równoczesnego analizowania wniosków)

— metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnego modelu wymiany handlowej (metoda „przywozów tradycyjnych lub nowych”);

Można przyjmować inne odpowiednie metody.

Nie mogą one wprowadzać dyskryminacji między podmiotami.

3. Przyjęta metoda administrowania uwzględnia, tam gdzie jest to właściwe, wymogi podaży na rynku Wspólnoty i potrzebę ochrony równowagi tego rynku, dając jednocześnie możliwość sięgania do metod, które mogły być stosowane wcześniej dla kontyngentów odpowiadających tym określonym w ust. 1, bez uszczerbku dla praw wynikających z porozumień zawartych w ramach negocjacji Rundy Urugwajskiej.

4. Szczegółowe zasady określone w ust. 1 określają kontyngenty roczne, w razie konieczności rozdzielone w ciągu roku, oraz, tam gdzie jest to właściwe:

a) gwarancje dotyczące charakteru, pochodzenia i źródła pozyskania produktu;

b) zasady uznawania dokumentu używanego dla potwierdzenia gwarancji, określonych w lit. a); oraz

c) warunki dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz oraz okresu ich ważności.

Artykuł 7

Jeżeli następuje znaczny wzrost cen na rynku Wspólnoty i jeżeli sytuacja ta może się nadal utrzymywać powodując zakłócenia, lub zagrażając zakłóceniami na tym rynku, mogą zostać przyjęte właściwe środki.

▼M9

Rada, działając na wniosek Komisji zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, przyjmuje ogólne zasady dotyczące stosowania tego artykułu.

Artykuł 8

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia wywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 na podstawie cen tych produktów na światowym rynku i w granicach wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 228 Traktatu, różnica między tymi cenami i cenami we Wspólnocie może być pokrywana refundacjami wywozowymi.

2. Przyjęta metoda rozdziału ilości, które mogą być wywożone z refundacją, jest metodą, która:

a) najlepiej odpowiada charakterowi produktu i sytuacji na rynku, dopuszczając możliwość najbardziej efektywnego wykorzystywania dostępnych zasobów, przy uwzględnieniu efektywności i struktury wywozu ze Wspólnoty, jednakże bez stwarzania dyskryminacji między dużymi i małymi podmiotami;

b) jest najmniej skomplikowana pod względem administracyjnym dla podmiotów, przy uwzględnieniu wymogów administracyjnych;

c) zapobiega jakiejkolwiek dyskryminacji między zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi.

3. Refundacje są takie same na obszarze całej Wspólnoty.

Mogą być one zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia, jeżeli konieczność taka wynika z sytuacji rynku światowego lub szczególnych wymogów niektórych rynków.

Refundacje są ustalane zgodnie z procedurą określoną w art. 17. Refundacje są ustalane w równych odstępach czasu, jednakże bez korzystania z procedury przetargowej.

Wykaz produktów, dla których mogą być przyznawane refundacje wywozowe i kwotę tych refundacji ustala się co najmniej raz na trzy miesiące. Kwota refundacji może jednak pozostawać taka sama przez więcej niż trzy miesiące i może być, w razie konieczności, dostosowywana w okresie interwencyjnym przez Komisję na wniosek Państwa Członkowskiego lub z jej własnej inicjatywy.

4. Przy ustalaniu refundacji uwzględnia się następujące czynniki:

a) istniejącą sytuację i przyszłe trendy w odniesieniu do:

— cen i ilości dostępnych produktów sektora jaj na rynku wspólnotowym,

— cen produktów sektora jaj na rynku światowym,

b) potrzebę unikania zakłóceń mogących prowadzić do utrzymującej się nierównowagi popytu i podaży na rynku wspólnotowym,

c) gospodarczy aspekt proponowanego wywozu,

d) ograniczenia wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 228 Traktatu.

Przy ustalaniu kwoty refundacji uwzględnia się w szczególności potrzebę ustanowienia równowagi między wykorzystywaniem podstawowych produktów rolnych Wspólnoty do wywozu do państw trzecich jako towarów przetworzonych, a wykorzystaniem podstawowych produktów rolnych z tych państw dopuszczonych do obrotu uszlachetniającego czynnego.

Ponadto przy obliczaniu kwoty refundacji uwzględnia się w przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 różnicę między cenami we Wspólnocie i na rynku światowym, ilość zbóż paszowych potrzebnych we Wspólnocie do wyprodukowania jednego kilograma jaj w skorupkach, a w przypadku produktów innych niż jaja w skorupkach, ilość jaj w skorupkach zużywaną do wytworzenia takich produktów, i/lub średni stosunek między wartością handlową składników jaj.

5. Przy ustalaniu cen we Wspólnocie, określonych w ust. 1, uwzględnia się:

▼M9

a) ceny uzyskiwane na różnych stadiach obrotu we Wspólnocie;

b) ceny uzyskiwane w wywozie.

Ceny na rynku światowym, określone w ust. 1, ustala się biorąc pod uwagę w szczególności:

a) ceny uzyskiwane na rynkach państw trzecich;

b) najkorzystniejsze ceny w państwach trzecich docelowych dla przywozu z innych państw trzecich;

c) ceny producenta odnotowane w eksportujących państwach trzecich, z uwzględnieniem, tam gdzie jest to właściwe, dotacji przyznawanych przez te państwa;

d) ceny ofertowe franco granica Wspólnoty.

6. Refundacje dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 i wywożonych bez dalszego przetworzenia są przyznawane tylko na wniosek i po przedstawieniu odpowiedniego pozwolenia na wywóz, z wyjątkiem przypadku jaj wylęgowych, dla których pozwolenie może zostać przyznane po ich wywiezieniu.

7. Refundacja stosowana dla wywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1, wywożonych bez dalszego przetwarzania, jest równa refundacji stosowanej w dniu złożenia wniosku o pozwolenie i, w przypadku refundacji zróżnicowanej, refundacji stosowanej w tym samym dniu dla:

a) miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub, jeżeli jest to właściwe;

b) rzeczywistego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się on od kraju przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu. W takim przypadku zastosowana kwota nie może przekraczać kwoty stosowanej dla kraju przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu.

W celu przeciwdziałania nadużyciom elastyczności przewidzianej w niniejszym ustępie mogą być przyjmowane właściwe środki.

8. Ustępy 6 i 7 mogą być stosowane do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 i wywożonych w postaci towarów wymienionych w załączniku I zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 3448/93.

9. Od stosowania przepisów ust. 6 i 7 można odstąpić w przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 1, dla których wypłacane są refundacje w ramach operacji pomocy żywnościowej, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

10. Refundacja jest wypłacana po przedstawieniu dowodów na to, że:

— produkty zostały wywiezione ze Wspólnoty,

— produkty są pochodzenia wspólnotowego, z wyjątkiem tych, do których stosuje się ust. 11, oraz

— w przypadku refundacji zróżnicowanej, produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu, bez uszczerbku dla przepisów. 7 lit. b). Od zasady tej można czynić wyjątki zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17, pod warunkiem że zostaną ustanowione warunki dające równoważne gwarancje.

11. Żadna refundacja wywozowa nie jest przyznawana dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 1, przywożonych z państw trzecich i ponownie wywożonych do państw trzecich, chyba że eksporter udowodni, że:

— produkt przeznaczony do wywozu i produkt uprzednio przywożony jest tym samym produktem, i

— przy przywozie została pobrana opłata wyrównawcza.

W takich przypadkach refundacja dla każdego produktu jest równa opłacie wyrównawczej pobranej przy przywozie, jeżeli opłata ta jest równa lub niższa od stosowanej refundacji; refundacja jest równa refundacji stosowanej jeżeli opłata wyrównawcza pobierana przy przywozie jest wyższa od tej refundacji.

▼M9

12. Zgodność z ograniczeniami wielkościowymi wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 228 Traktatu jest zapewniana na podstawie świadectw wywozowych wystawianych na przewidziane w nim okresy referencyjne, mające zastosowanie do przedmiotowych produktów. W odniesieniu do zgodności ze zobowiązaniami wynikającymi z Porozumienia w sprawie rolnictwa zakończenie okresu referencyjnego nie ma wpływu na ważność pozwolenia na wywóz.

13. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w tym ustalenia dotyczące redystrybucji ilości nieprzydzielonych i niewykorzystanych, są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17. Zmiany w załączniku I przyjmuje się zgodnie z tą samą procedurą. Jednakże szczegółowe zasady stosowania przepisów ust. 8 do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 wywożonych w postaci towarów wymienionych w załączniku I przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 3448/93.

Artykuł 9

1. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku jaj, Rada, na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, może w przypadkach szczególnych zakazać w całości lub w części stosowania ustaleń dotyczących uszlachetniania czynnego i biernego odnośnie do:

— produktów wymienionych w art. 1 ust. 1, przeznaczonych do wytwarzania produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b), oraz

— w przypadkach szczególnych, produktów wymienionych w art. 1 ust. 1, przeznaczonych do wytwarzania towarów wymienionych w załączniku I.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, jeżeli sytuacja, określona w ust. 1, powstaje nagle i rynek Wspólnoty doznaje zakłóceń, lub prawdopodobne jest, że dozna takich zakłóceń wskutek stosowania ustaleń dotyczących uszlachetniania czynnego, Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, decyduje o przyjęciu niezbędnych środków; Rada i Państwa Członkowskie są powiadamiane o tych środkach, które są ważne nie dłużej niż sześć miesięcy i są stosowane niezwłocznie.

3. Każde Państwo Członkowskie może, w terminie tygodniowym od dnia powiadomienia, skierować do Rady sprawę środków, o których zadecydowała Komisja. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może potwierdzić, zmienić albo uchylić decyzję Komisji. Jeżeli Rada nie podjęła działania w terminie trzech miesięcy, to uważa się, że decyzja Komisji została uchylona.

Artykuł 10

1. Do taryfowej klasyfikacji towarów objętych niniejszym rozporządzeniem mają zastosowanie ogólne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej i specjalne zasady jej stosowania; nomenklatura taryfy wynikająca z zastosowania niniejszego rozporządzenia jest włączana do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. O ile niniejsze rozporządzenie lub przepisy przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, w handlu z państwami trzecimi zabrania się:

— pobierania jakichkolwiek opłat o skutkach równoważnych do opłat celnych,

— stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutkach równoważnych.

Artykuł 11

1. Jeżeli z powodu przywozu lub wywozu wspólnotowy rynek jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 we Wspólnocie jest dotknięty lub zagrożony poważnymi zakłóceniami, które mogą zagrozić realizacji celów określonych w art. 39 Traktatu, w handlu z państwami trzecimi można zastosować odpowiednie środki do czasu ustąpienia takiego zakłócenia lub groźby zakłócenia.

▼M9

Rada, na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu, przyjmuje ogólne zasady stosowania przepisów niniejszego ustępu i określa, w jakich przypadkach i w jakich granicach Państwa Członkowskie mogą przyjmować środki ochronne.

2. Jeżeli powstaje sytuacja określona w ust. 1 Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmuje decyzję o przyjęciu niezbędnych środków; Państwa Członkowskie są powiadamiane o tych środkach, które są stosowane niezwłocznie. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w jego sprawie w terminie trzech dni roboczych od daty doręczenia wniosku.

3. Każde z Państw Członkowskich może przedłożyć Radzie środek, o którym zadecydowała Komisja w terminie trzech dni roboczych następujących po dniu zawiadomienia go o tej decyzji. Rada zbiera się niezwłocznie. Może ona, stanowiąc większością kwalifikowaną, zmienić lub uchylić środek.

4. Niniejszy artykuł stosuje się uwzględniając zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 228 ust. 2 Traktatu.

▼M9

▼B

Artykuł 13

Towary wymienione w art. 1 ust. 1, które są produkowane lub otrzymywane z produktów nieobjętych art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 1 Traktatu, nie są dopuszczane do swobodnego obrotu we Wspólnocie.

▼M14

Artykuł 14

1. W celu uwzględnienia ograniczeń swobodnego obrotu, które mogą wynikać z zastosowania nadzwyczajnych środków mających na celu zwalczanie rozprzestrzeniania się chorób zwierzęcych, mogą być podejmowane nadzwyczajne środki wspierania rynku dotkniętego tymi ograniczeniami, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17. Środki te są podejmowane na wniosek zainteresowanych Państw Członkowskich. Mogą być one podejmowane jedynie wtedy, gdy zainteresowane Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie podjęły środki weterynaryjne i zdrowotne w celu szybkiego stłumienia wybuchu choroby oraz wyłącznie w stopniu i na okres ściśle niezbędny dla wsparcia danego rynku.

2. W odniesieniu do środków nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, które są bezpośrednio związane ze środkami weterynaryjnymi i zdrowotnymi, Wspólnota zapewnia częściowe finansowanie równoważne 50 % wydatków ponoszonych przez Państwa Członkowskie.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że w przypadku gdy producenci wnoszą wkład do wydatków ponoszonych przez Państwa Członkowskie, nie powoduje to zakłóceń konkurencji pomiędzy producentami w różnych Państwach Członkowskich.

4. Artykuły 87, 88 i 89 Traktatu nie mają zastosowania do wkładów pieniężnych Państw Członkowskich na rzecz środków nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1.

▼B

Artykuł 15

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie nawzajem informacje niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia. Zasady komunikowania się i przekazywania takich informacji są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17.

▼B

Artykuł 16

1. Niniejszym powołuje się Komitet Zarządzający ds. Mięsa Drobiowego i Jaj (zwany dalej „Komitetem"), w którego skład wchodzą przedstawiciele Państw Członkowskich, z przedstawicielem Komisji jako przewodniczącym.

▼M13

▼M13

Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. Mięsa Drobiowego i Jaj.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE ([1]).

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. 3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny

▼B

Artykuł 18

Komitet może rozważać wszelkie inne kwestie zgłoszone przez przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 19

Artykuły 92-94 Traktatu mają zastosowanie do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1 ust. 1, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

Artykuł 20

Niniejsze rozporządzenie stosuje się przy jednoczesnym i odpowiednim uwzględnieniu celów wymienionych w artykułach 39 i 110 Traktatu.

Artykuł 21

Jeżeli Włochy odwołają się do przepisów art. 23 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([2]), Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmie niezbędne środki w celu uniknięcia zakłóceń warunków konkurencji.

Artykuł 22

1. Rozporządzenie Rady nr 122/67/EWG z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ([3]), ostatnio zmienione decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 r. ([4]), dostosowującą dokumenty dotyczące przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnot Europejskich, zostaje niniejszym uchylone.

2. Wszystkie odniesienia do rozporządzenia uchylonego na mocy ust. 1 interpretuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia do artykułów uchylonego rozporządzenia interpretuje się zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku II.

Artykuł 23

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.
([2]) Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 7.
([3]) Dz.U. 117 z 19.6.1967, str. 2293/67.
([4]) Dz.U. L 2 z 1.2.1973, str. 1.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼**M11**

ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 0403 10 51 do ex 0403 10 99 ex 0403 90 71 do ex 0403 90 99	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana kwaśna, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, aromatyzowane lub zawierające dodatek kakao, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego
1806	Czekolada i inne przetwory spożywcze zawierające kakao
ex 1901	Przetwory spożywcze z produktów objętych pozycjami nr 0401–0404, zawierające w masie mniej niż 5 % kakao obliczanego według całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
1902 11 00	Makarony niegotowane, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej, zawierające jaja
ex 1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża inne niż kukurydza, w postaci ziarna lub w postaci płatków lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki i grysiku), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające kakao
1905	Chleb, pieczywo cukiernicze, ciasta, ciastka, suchary i inne wyroby piekarnicze, zawierające kakao lub nie; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne produkty
1905 20	– Piernik z dodatkiem imbiru i podobne
▼**M12** 1905 31	– Słodkie herbatniki
1905 32	– Wafle i opłatki
▼**M11** 1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne tosty
1905 90	– Pozostałe, z wyjątkiem produktów objętych kodami CN 1905 9 0 10–1905 9 0 30
ex 2105 00	Lody śmietankowe i inne lody jadalne, zawierające kakao
2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i inne napoje alkoholowe;
2208 70	– Likiery
3502	Albuminy (nawet koncentraty z dwu lub więcej protein z serwatki, zawierające w suchej masie powyżej 80 % protein z serwatki), albuminiany i inne pochodne albumin:
3502 11 90	– – – Pozostała suszona albumina jaja
3502 19 90	– – – Pozostała albumina jaja

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie nr 122/67/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 13a	art. 14
art. 14	art. 19
art. 22	art. 21
załącznik	załącznik I